

Forfatter: Ingemann, Bernhard Severin

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1840-01-19)

Citation: Ingemann, Bernhard Severin: "BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1840-01-19)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 233. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0094.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ingemann, Bernhard Severin, *Grundtvig og Ingemann*,

Ingemann til Grundtvig.
Sorø. d. 19. Jan. 1840.

Kjære Grundtvig!

Mod min Tak for sidste venlige Møde, nu ogsaa min Tak for Vennebrevet og de tilsendte prentede Ord! Det er gaaet mig som dig i denne sidste mærkelige Tid: den har idelig beskæftiget mig med Tanken om, hvad den nye Tidsalder, vi næsten paa vore gamle Dage ere traadte ind i, vel fører i sit Skjold for Danmarks Fremtid. Store og vigtige Reformere maa der sagtens forestaa; men saa vel hvad der rimeligst vil ske, som hvad der ønskeligst kunde ske, stirrer jeg endnu. 234paa som gennem en Taage. Af det nye Regimentes Klogskab og gode Vilje kan vi, Gud ske Lov, haabe saare meget. Paa Ritualsagen vil man nu vel sunde sig med tilbørlig Forsigtighed. Med Waage havde jeg allerede paa Hjemreisen fra Kjøbenhavn en temmelig stærk Disput, hvoraf jeg kun saa', at han med urokkelig Stivhed forudsatte Aandens og Sandhedens uimodsigelige Overvægt hos enhver „af Gud“ gennem den verdslige Øvrighed beskikket Lovkommission i aandelige Sager, og at følgerig Tvangen mod de gjenstridige (som mod afsindige eller ugudelige) var fornuftig, retmæssig og en stor Velgjerning. Imod denne Overtro hjælper intet historisk Erfaringsbevis for dem, der selv have faaet Sæde og Stemme i en saadan mirakuløs bekræftet aandelig Lovkommission.

Din Protest mod en ny forordnet Alterbog vilde maaske have været endnu virksomere, hvis du havde kunnet undgaa den polemiske Tone og alt, hvad der minder om dit nærværende personlige Forhold til Mynster. Din Anskuelse af Søndagen som den eneste rette Helligdag og Ønskeligheden af alle Kirkefesters Henlæggelse til denne Dag, saa vel som din Mening om Syndsbekjendelse som Absolutjonens Betingelse, er jeg ikke enig med dig i; men Hovedsagen i din Protest: aandelig Frihed, er mig ogsaa en Hovedsag. At forlige de stridende Partier i vor Statskirke, er en Umulighed. Skal en Statskirke fremdeles bestaa, hvor den allerede synes opløst i sin Grund, er den gyldne Middelvej, du foreslaar, i mine Tanker det bedste Surrogat for aandelig og kristelig Frihed uden Statskirke.

Det glædede mig, at Bønderne kom til at bære Frederik VI.'s Lig, og at du blev en rigtig Spaamand i din Folkesang. Bønderne skal ved hele Sørgefesten have tet sig allervakrest, medens mange med Hofmandskjoler skal have konverseret og opført sig i Kirken som ved en sædvanlig Koncert. Ved vor Sørgefest i Kirken, som var tør og kold for Resten, fik vi dog ved Fenger dine Sange, af hvilke den første gjorde mest Virkning.

s. 235I Gaar fulgte jeg Wilster til Graven; hans Oversættelse af Evripides er under Pressen og skal være fortrinlig.

Gud styrke og velsigne dig og os alle til den nye Tids nye eller gamle Gjerning!

Din gamle, hengivne Ven
B. S. Ingemann.